

Waarom doen we wat we (niet) doen?

Het gaat niet alleen om jou of mij. Het gaat om de maatschappij, om het wij. Iedereen: ongeacht leeftijd, herkomst, medische status, achtergrond, elk niveau en elke levensovertuiging. Samen zijn we een collectief, bepalen wij wat normaal is en wat niet. Waar we ons sterk voor maken en waar we met verwondering of met een glimlach naar kijken. Mijn naam is Christel van der Stouw, raadslid in Harderwijk vanuit de partij Harderwijk Anders.

Graag bespreek ik met u de vraag: in Harderwijk herdenken op 15 augustus, waarom wel of niet?

Met een gemeenschap van Indische Nederlanders in onze gemeente, kwam het nooit tot een eigen Indië herdenking op 15 augustus. Is dat een bewuste keuze of herdenken we niet omdat we dat nooit deden? De vraag niet stellen is doorgaan zoals in het verleden. De vraag wel stellen betekent een bewust antwoord. We herdenken wel of niet omdat...

- Vanaf 1970 kwam die herdenking er pas voor het eerst in Nederland.
- In 1988 kwam er een nationaal Indisch Monument.
- En pas in 1999 erkende kabinet-Kok 15 augustus 1945 als officiële datum waarop de Tweede Wereldoorlog tot een einde kwam voor Nederland.

Waarom in Harderwijk?

Harderwijk kent in haar geschiedenis een verbinding tussen Nederlands-Indië en de gemeente. Van 1804-1909 had Harderwijk een Koloniaal Werfdepot. En tussen 1949 en 1965 kwamen er duizenden Nederlanders uit het voormalig Nederlands-Indië naar Nederland. Het einde van de Tweede Wereldoorlog in 1945 daar, dat overigens geen bevrijding was door de Bersiap-periode die volgde. Veel van hen waren werkzaam geweest bij het KNIL. Een grote groep kwam op de Veluwe terecht vanwege de stationering van Defensie in het gebied.

In Harderwijk werden huizen voor ze gebouwd in de nieuwe wijk Tinnegieter. Er werden hier nieuwe levens opgebouwd. In Nederland was er lang geen ruimte voor hun verhaal, hier was men vooral druk met 4 en 5 mei. Indië-veteranen en hun achterbannen voelden/voelen zich soms zelfs weggezet als oorlogsmisdadiger. Velen begroeven hun herinnering om er vrijwel niet met hun kinderen en kleinkinderen over te praten. In Harderwijk herdenken we op 15 augustus momenteel niet specifiek. Een bewuste keuze? Of heeft het door het zwijgen nooit écht kunnen ontstaan? Samen zijn we een collectief en bepalen wij wat normaal is en wat niet, graag voer ik hierover het gesprek met u.

Hartelijke groet,
Christel van der Stouw
Raadslid Harderwijk Anders

Christel van der Stouw
Harderwijk Anders - <https://harderwijkanders.nl/team/christel-van-der-stouw/>